

CERKVENI GLASNIK ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1940

NOVEMBER

ŠTEV. 11.

Življenje in smrt

Eva, prva mati, gleda okrvavljeno truplo ubitega sina Abela. Lastni brat ga je ubil. Ne more pojmovati, da v njem ni več življenja. Vzame ga v naročje: »Otrok, tvoja mati sem, ali me ne slišiš? Poglej me, odgovori mi! Moj Bog, kaj je z njim? Ne govori več, ne diha več, ne gleda več, mrzel je in trd. Abel, moj dragi!« Tedaj ji udari na uho resen, mrzel glas Adama: »Žena, to je smrt, kakor je rekel Bog«.

Smrt! Štiri črke, pa tako strašna vsebina.

Kakor je rekel Bog: kazen za greh, kazen od Adama preko vseh milijard ljudi do zadnjega. Pa tudi ti si med njimi, le verjemi, četudi upaš, da boš prav ti izjema. V smrt verjemi. Lahko ne veruješ v Boga in ne v hudobnega duha, ne v pekel in ne v nebеса (seveda si potem norec), toda v smrt moraš verjeti. Teda če veruješ, da si brez Boga ustvarjen, zakaj, o človek, samega sebe nisi naredil neumrljivega, zakaj si se naredil tako krivičnega, da vse življenje nedolžen in reven trpiš, drugi pa uživa v grchu in krivičnem bogastvu? Zakaj ti umre srce, polno neizpoljenih želja, hrepenenče po sreči, ki je v življenju ni doseglo? Torej verjemi v stvarnika Boga, veruj v sodnika in plačnika Boga, veruj v večnost! Smrt pa je prehod iz minljivega v neminljivo, smrt so vrata v večnost. Kristus sam nam je s svojo smrtjo ta vrata odprl. Po Kristusu je pravemu kristjanu smrt samo dobiček. Če pa hočemo stopiti v srečno večnost, pa moramo skozi vrata smrti prinesiti vstopnico. Ta vstopnica pa ni tvoja čast, ni tvoje bogastvo, ne učenost, ne lepota, ampak edinole posvečujoča milost. To

je, da si združen s Kristusom, da si živa mladika, da se pretaka v tebi božje življenje. Kakor smo po Adamu vsi umrli, tako bomo v Kristusu vsi živeli. Če bomo s Kristusom živeli, bomo z njim tudi umrli, premagali smrt in z

»Prišel bo z množico angelov nadangel Mihael, ki mu je Bog izročil duše svetih, da jih privede v raj oeselja« (Iz brevirja)

Njim tudi v večnosti kraljevali. Praznik Vseh svetnikov nam to veselo resnico potrjuje.

Kadar koli stopi naša noga na pokopališče (a ne med nedeljsko sv. mašo), naj nas prevzame misel: tu bo ležalo moje minljivo telo, a za dušo ne vem. Kje bo, je pa od mojega nadaljnega življenja odvisno. Toda spominjaj se smrti in vekomaj ne boš grešil. Tedaj boš ob smrti vdano svojo dušo nebeškemu Očetu izročil, da bo pri Njem čakala, da se zopet združi s poveličanim telesom. Trpljenje sedanjega časa pa se ne da primerjati s slavo, ki se bo tedaj nad nami razodela. (Rim 8, 8.)

... nato pa pride sodba

»Ljudem je določeno umreti, nato pa pride sodba« (Hebr 9, 27). Resnica sive vere je to. V smrt verovati ni potrebno, ker vidimo, kako ljudje umirajo. Sodbe pa videli ne bomo, dokler ne bomo sojeni. V sodbo zato moramo verovati.

Pri sodbi bomo polagali račun o svojem življenju. Vsako naše dejanje bo Bog presojal, naj je bilo, kar smo storili, še tako skrito, ali dobro ali hudobno. »Povem vam pa, da bodo za vsako prazno besedo, ki jo ljudje izgovore, dajali odgovor na sodni dan« (Mt 12, 36) — je govoril Jezus.

Če radovoljno grešimo še potem, ko smo resnico spoznali, in se ne spokorimo, se sodbe bojmo. »Zakaj strašno je pasti v roke živega Boga« (Hebr 10, 31).

Toda nočemo, da bi nam bilo na sodni dan tako strašno. Hočemo, da bi bil ta dan za nas najsrečnejši, da bi se na sodni dan za nas začelo večno gledanje Boga. Trudimo se, da bomo mogli ob smrti s sv. Terezijo od Deteta Jezusa govoriti: »Ne bojim se sodbe božje, zakaj sodil me bo Bog, ki sem ga edinega ljubila.« Zato pa sedaj, dokler živimo, s trdom in strahom delajmo za svoje zveličanje. Kako? — Jezus nam odgovarja: »Kdor posluša mojo besedo in veruje njemu, ki me je poslal, ima večno življenje in ne pride v sodbo, ampak je prestopil iz smrti v življenje« (Jan 5, 24). Tam v življenju pri Očetu in Sinu in Svetem Duhu nam bo večna luč zasvetila in bo večni mir.

Pokopališče

V novemberskih dnevih nas pot večkrat pripelje na ta tihi dom vseh mrtvih župljanov. Prostor je to, kjer bodo po smrti tudi za naša telesa izkopali jamo. Položili nas bodo vanjo in zasuli. In počivali bomo v jami do sodnega dne, ne da bi še mislili na ta svet in njegovo uživanje.

Zemlja na pokopališču je blagoslovljena, da bi naša, pri sv. krstu, pri sv. birmi in sv. obhajilu posvečena telesa v njej mirno čakala vstajenja mesa.

Vsak trenutek lahko umrjemo. Ali smo v tem trenutku dovolj čisti, da bi imeli pravico ležati v blagoslovljeni zemlji? Bog sam ve, če v blagoslovljeni zemlji dostikrat ne leže trupla, ki bodo nekoč v večnem ognju trpela, v neblagoslovljeni zemlji pa od ljudi zavržena trupla, ki pa bodo na sodni dan zablestela v povečani nebeški svetlobi.

Tako živimo, da bomo imeli pravico ležati v blagoslovljeni zemlji pokopališča in da bomo na sodni dan iz nje za nebesa vstali!

Zahvalna nedelja

Hvaležnost do Boga je pri premnogih umrla. To, pred čemer je Mojzes Jude svaril, je danes nekaj vsakdanjega: »Ko

boš jedel do sitega, zidal lepe hiše in v njih prebival, ko se bo množila tvoja goveda in tvoja drobnica in se ti množilo srebro in zlato in se množilo vse tvoje imetje, glej, da se tvoje srce ne prevzame in ne pozabiš Gospoda, svojega Boga« (5 Mojz 8, 12—14). Predobro se nam je godilo in prevzeli smo se. Pozabili smo na Boga in da imamo vse od njega. Odpovedali smo pokorščino njegovim zapovedim. Živimo po svoji volji in volji sveta. Zato pa prihaja čas, ko se moramo po pravici bati, ali se ne bo nad nami izpolnila Mojzesova grožnja: »Ako pa bi vendarle pozabil Gospoda, svojega Boga, in hodil za drugimi bogovi in jim služil in jih molil, vam pričam danes, da boste gotovo preminuli« (5 Mojz 8, 19). — Spreobrnimo se! Vsaj duše še lahko prav vsi rešimo. Boga ljubimo in pokorni mu zopet bodimo. Hvaležni bodimo Bogu za vse. Zahvalimo se mu za pridelke, za delo, za zdravje. Na zahvalno nedeljo cel dan porabimo za zahvalo. Ta dan nikar ne grešimo, ker greh je največja nehvaležnost do Boga. In od tega, kar smo od Boga v minulem letu prejeli, na zahvalno nedeljo darujmo nekaj tistim, ki so premalo ali pa nič prejeli. Naša molitev na zahvalno nedeljo in pušca te nedelje naj pričata, da smo Bogu res hvaležni in da mu hočemo še služiti.

Iz novega zakonika ljubljanske škofije

Od 5. do 8. avgusta je sklical naš gospod škof v zavod sv. Stanislava v St. Vidu škofijsko sinodo. Sklical jo je zato, da bi po posvetovanju s svojimi duhovniki izdal novim časom primerne predpise za duhovnike in vernike. O teh predpisih bomo v Glasniku še pisali. Na sinodi je g. škof razglasil »Novi zakonik ljubljanske škofije«. Tudi v Zakoniku so razni predpisi za duhovnike in vernike. O nekaterih predpisih za vernike ste že slišali v cerkvi, vendar naj jih ponovi še enkrat Glasnik. Tako govori Zakonik v poglavju, ki nosi naslov »Verniki«:

Čl. 254. Verniki imajo pravico v skladu s cerkvenimi določbami prejemati od duhovnikov duhovne dobrine, vstopati v cerkvena društva in sodelovati pri apostolskem delu.

Čl. 255. Verniki so dolžni: a) zanimati se za Cerkev in jo braniti; b) spolnevati cerkvene zapovedi; c) gmotno vzdrževati splošne cerkvene ustanove; č) spoštovati duhovnike in redovništvo.

Čl. 256. Prav posebej pa so danes verniki dolžni: a) boriti se proti javni nepravosti; b) boriti se proti javnemu

sramotanju Boga, vere, Cerkve in njenih ustanov; c) boriti se za javno priznanje krščanskih načel o vzgoji, družini, državi in socialnem življenju; č) širiti spoštovanje do Cerkve in njenega poglavarstva; d) skrbeti za verski in katoliški tisk.

Čl. 257. Vsak župljan naj v sebi goji zavest: da je član župnijskega občestva, da je župnijska cerkev tudi zanj, da se mora živo zanimati za versko življenje v župniji. Zaveda naj se, da mora župnik v župnijski cerkvi ob nedeljah in praznikih maševati za župljane. Vsak župljan naj bi skratka živel z župnijo in župnijsko cerkvijo.

Čl. 258. Močno se priporoča vsakemu verniku, da vstopi v kakšno cerkveno organizacijo in tam deluje. V prvi vrsti se priporočajo organizacije Katoliške akcije, potem pa tudi verska društva. Hvalevredni so tudi tisti verniki, ki vstopajo v katoliška društva in tam delujejo.

To so člani iz zakonika, ki govore o temeljnih dolžnostih vsakega vernika, ki jih mora izvrševati, če hoče biti zares katoličan.

To in ono

Slika sv. Janeza Vianaja v zakristiji. Slika sv. Janeza Vianaja je naslikala in poklonila župnijski cerkvi gdč. Mally Ida-Bonceljnova. Bog naj ji povrne! — Slika je blagoslovil po večernicah dne 18. avgusta bivši župnik gosp. kanonik Vovk. Visi nad vrati zakristije, tako da se sreča z njo vsak duhovnik, ki gre iz zakristije.

Na žegnansko nedeljo so župljani darovali pri darovanju v župni cerkvi din 5592.50. Bog povrne!

Vincencijevi konferenci za Skalo je volil pred svojo smrtjo g. Jožef Dornig 400 din. Bog naj mu povrne z večnim mirom!

Namesto cvetja na grob pokojnemu g. Jožefu Dornigu je neimenovana oseba darovala Vincencijevi konferenci 100 din. Bog plačaj!

Sedaj Jožefa, bivša babica, ki je umrla dne 20. septembra letošnjega leta, je

opravljala posel babice v Tržiču celih petdeset let. Prvega otroka je prinesla h krstu leta 1882. Bil je to 2. oktobra rojeni Franc Pretnar. Zadnjo pa je prinesla h krstu Marijo Magdaleno Perko, rojeno 20. julija 1932. Vseh skupaj je prinesla h krstu v teku teh petdeset let 1658 otrok. Naj sedaj uživa večni pokoj pri Bogu!

Regnum Christi, glasilo kongresa Kristusa Kralja, ima svojega poverjenika v Tržiču in ta je Andrej Tišler. Če kdo želi list imeti, naj se pri njem oglasi.

Oznanila za november

1. Praznik vseh svetnikov in prvi petek v mesecu novembru. Na predvečer bo zaradi prvega petka skupna molitev svete ure po rožnovenski pobožnosti, ki bo ob pol osmih. Na praznik bo ob šestih in desetih sveta maša pred Najsvetejšim. Ob desetih je peta sveta maša. Popoldne ob dveh je sveti rožni venec, litanije vseh svetnikov, pridiga, pete večernice za umrle in nato odhod na pokopališče, kjer je pred ka-

pelico libera za umrle in petje žalostink. Zvečer po Ave Mariji so v župnijski cerkvi vsi trije deli svetega rožnega venca za umrle, nato pa poje cerkveni moški zbor žalostinske pred vojnim spomenikom in žalostinke igra tudi godba. Vesoljna odveza za tretji red je pet minut pred drugo uro.

2. **Spomin vernih duš.** Sveta maša se začne že ob pol peti uri zjutraj. Ob šestih je orglana sveta maša s slovenskim petjem. Okrog sedme ure se začno velike bilje z zvonjenjem in nato je slovesna peta sveta maša z leviti za verne duše v vicah. Končno je odhod na pokopališče, kjer je libera za umrle. Zvečer ob pol sedmih je v župnijski cerkvi sveti rožni venec in litanije Matere božje z blagoslovom.

Popolni odpustek za duše v vicah more dobiti od popoldne 1. novembra do polnoči na praznik vseh vernih duš vsakdo vsakokrat, kadar obišče cerkev ali napol javno kapelo. Pogoji: Obisk cerkve, prejem svetih zakramentov in molitve šestih Očenašev in Zdravih Marij s Čast bodi v papežev namen. Kdor hodi vsak dan ali zelo pogosto k svetemu obhajilu, temu ni treba za odpustke posebej k sveti spovedi. Odpustke je mogoče nakloniti le dušam v vicah.

3. **XXV. nedelja po Binkoštih, zahvalna in karitativna nedelja, obenem prva v mesecu.** Službe božje so v navadnem redu. Pri šesti sveti maši je skupno mesečno sveto obhajilo za moše in fante. Po šesti sveti maši je zahvalna pesem za vse pridelke letošnjega leta. V pušco se to nedeljo pobira za domače reveže.

10. **XXVI. nedelja po Binkoštih.** Službe božje so v navadnem redu.

17. **XXVII. nedelja po Binkoštih.** Službe božje so v navadnem redu.

22. **Sveta Cecilija, patrona cerkvenega petja.**

24. **XXVIII. in zadnja nedelja po Binkoštih.** Službe božje v navadnem redu.

30. **Sveti Andrej, apostol.** Ob šestih je v župnijski cerkvi orglana farna sveta maša, ob desetih je sveta maša v cerkvi svetega Andreja.

Devetdnevica na čast Brezmadežni se vrši v cerkvi svetega Andreja pred oltarjem Brezmadežne od 29. novembra do praznika 8. decembra vsak večer ob pol osmih.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 3., vesoljna odveza 1., 19., 21. in 25.

Dekliška Marijina družba: shod 10., skupno sveto obhajilo 24.

Marijina družba za žene: shod 17., skupno sveto obhajilo 10.

Molitvena pomoč: Vsak petek ob osmih zvečer. Samo 1. novembra je pobožnost molitvene pomoči združena z molitvijo vseh treh delov rožnega venca zvečer po Ave Mariji. Nagovor ta dan odpade. Članarina pa se bo pobirala drugi petek.

Otroška nedelja: 24. novembra, ko bo popoldanska pobožnost posvečena otrokom.

Mesečna šolska spoved po napovedi v šoli in v cerkvi.

Župnijska kronika za september

Septembra v naši župniji rojenih: 6.

Septembra v naši župniji poročeni:

1. **Meglič Ivan**, delavec v Peko, Tržič, *Ulica Viljema Pollaka 5 in **Ahačič Jožefa**, zasebnica, Tržič, Ljubljanska cesta 25, poročena 7. septembra.
2. **Čebtron Alojzij**, tovarniški delavec, Jesenice, Skladiščna 5 in **Kastrun Frančiška**, zasebnica, Tržič, Za Mošenikom 9, poročena 15. septembra.
3. **Dolinšek Aleš**, delavec, Tržič, Ljubljanska cesta 1 in **Okički Katarina**, služkinja, Tržič, Ljubljanska cesta 26, poročena 15. septembra.

Septembra v naši župniji umrli:

1. **Stransky Avgust**, privatnik, samski, rojen 6. februarja l. 1906. v Dugaresi na Hrvaškem, umrl v Tržiču, Predilniška ulica 5, dne 3. septembra.
2. **Sedaj Jožefa**, bivša babica, rojena 19. marca 1853 v Begunjah pri Lescah, poročena 24. maja 1877, umrla v Tržiču, Usnjarska ul. 15, dne 20. septembra.
3. **Dornig Jožef**, posestnik in kovaški mojster, rojen 15. aprila 1856 v Tržiču, umrl v Tržiču, Pod Virjem 2, dne 26. septembra.
4. **Mežek Viktorija**, hči tovarniškega mojstra, rojena v Tržiču 20. aprila 1940, umrla v Tržiču, Bleke 9, dne 27. septembra.

Poročila od drugod:

1. **Petschnig Otto**, rojen pri Sveti Ani 38 dne 29. aprila 1896, se je dne 17. decembra 1938 v Judenburgu civilno poročil s **Schittmaier Terezijo**.
2. **Starman Stanislav**, mehanik, Tržič, Glavni trg št. 24 in **Kovič Martina**, prešivalka pri Peko, Bistrica 49, poročena 8. septembra 1940 v Litiji.
3. **Hvala Karel**, sin čevljarja Karla in Mihaele roj. Mežnar, rojen 12. septembra 1939 v Tržiču, Pot na pilarno 12, je 3. septembra 1940 umrl v ljubljanski bolnišnici.
4. **Šmid Janez**, delavec v Puterhofu 108, rojen 15. maja 1880 v Podlonku, župnija Selca, poročen leta 1905, je umrl 5. septembra 1940 v ljubljanski bolnišnici.
5. **Lončarić Frančiška roj. Miklavčič**, rojena 21. februarja 1863 v Tržiču 154, poročena v Selcih na Hrvaškem in je tam umrla 15. septembra 1940.
6. **Blazević Marija roj. Sarabon**, rojena 2. oktobra 1880 v Tržiču št. 84, poročena 22. septembra 1915 v Stari Loki, umrla 20. septembra 1940 v Zagrebu v bolnišnici usmiljenih sester.